

betegség, a difteritisz terén. A megbetegedések száma itt is mélyen alul maradt az előző évek adatain.

A legutóbbi hetekben azonban az egészségügyi helyzet meglepetésszerűen sokat romlott Szegeden.

Feltűnően sok influenzás megbetegedést jelentettek be

Az egyes kerületekből és a bejelentett esetek jelentékeny része súlyosabb természetű volt, ugyanezekben feltűnően keltett, hogy éppen a leghidegebb hetek alatt történt a legtöbb influenzás megbetegedés, pedig az eddigi tapasztalatok szerint az influenza járványszerűen leginkább a nedves őszi és a tavaszi hónapokban lép fel, de a tél közepén szünetelni szokott. Szerencsére a baj nem nőtt nagyobbarányúvá, a súlyosabb megbetegedések szerencsésen lefolytak és a jelek szerint

a megbetegedések száma most már csökkenni fog.

De nagyobb és veszedelmesebb arányban lépett fel a város területén

a vörheny,

ugyanis a legfagyosabb hetek alatt. A főorvosi hivatal szerint járványról nem lehet beszélni, mert az esetek szóróványosan fordulnak elő, ha a szokottnál lényegesen nagyobb számban is. Anynyi bizonyos, hogy a járványkórház, amely a Pulcz-uccai épületben működik a városi közkórház fertőző osztályaként, tele van vörhenyes betegekkel. Előfordult többször, hogy a betegséget az egész család megkapta, először a gyerekek, majd később az apa és az anya. Most ezek a fertőzött családok a járványkórházban vannak, de szerencsésen tulkerültek a veszélyen.

A főorvosi hivatal nagy gonddal figyelte a megbetegedéseket és ahol szükségesnek mutatkozott, azonnal közbelépett, hogy a veszedelmes betegség továbbterjedését megakadályozza. Ebben a pillanatban enyhülésről lehet beszélni a vörhenyfronton is, a megbetegedések száma erősen csökkent az utolsó napokban és remélhető, hogy mulófelben van ez a betegség is.

A vendéglőből — a rendőrségre

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Pauer Lőránd járásbíró előtt hétfőn egy mulatóskedvű szakácsnő állott vádlottként. Vona Mária 40 éves kecskeméti asszony volt a vádlott, aki munkakeresés végett érkezett Szegedre, de mert azonnal nem tudott elhelyezkedni, délelőtt 11 órakor beült az egyik kocsmába és bujában alaposan neki látott a mulatásnak. Egyik üveg bort a másik után hozatta, amikor pedig hangulata magasra emelkedett, két férfit az asztalához ültetett, majd a cigányokra ráparancsolt, hogy csak neki huzzák a nótákat. A cigányok szorgalmasan muzsikáltak egész este és éjjel, annál is inkább, mert Vona Mária, az elkeseredett szakácsnő 10 pengőt ígért nekik. Vona és a két férfi evett-ivott, mulatott egészen záróráig. Amikor pedig fizetésre került a sor, kiderült, hogy a mecénás szakácsnőnek rövid a pénze, csupán öt pengője van és nem tudja kifizetni a ceket, sem a cigányokat... Így került a bus kecskeméti szakácsnő a vendéglőből egyenesen a rendőrségre, majd onnan hétfőn délelőtt a járásbírószágra, csúfás miatt.

— Volt-e már büntetve? — kérdezte a bíró.

— Voltam... — felelte az asszony — nyolc napra...

— Miért?

— Hasoniért — vont vállat Vona Mária.

Kijelentette ezután, hogy bűnösnek érzi magát, mert tényleg nem lett volna szabad legénykednie öt pengővel a köténye zsebében, de hát nagyon el volt keseredve és ki akarta magát amugy istenigazában mulatni. Nem akarta azonban a kocsmáros megkárosítani, abban bízott, hogy másnap munkát talál és akkor megfizetett volna mindenért.

A járásbírószágra Vona Mária jogerősen nyolcnapi fogházra ítélt.

Két levél a szabadiérről

1.

A kultúratanácsnok és az adminisztráció

Igen tisztelt Szerkesztőség,

bizonyára hatalmas érdeklődéssel olvasta Szeged egész nyilvánossága nb. lapjuk vasárnapi számának a tudósítását arról, hogy mit végzett szombaton a szabadtéri játékok rendező bizottsága. Föltételezem, hogy nem volt az ülésnek egyetlen olyan nevezetes mozzanata sem, amelyről ne tájékoztatták volna a közönséget. Ez az oka, hogy jelentkezem és nyilvánosságot kérek könnyen orvosolható mulasztás pótlásának a sürgetésére.

Akkor, amikor a város a szabadtéri játékok rendezését átvette, az adminisztráció vezetésére néhai Szalay Józsefet nyerte meg. A megboldogult rendőrfőkapitány urnak egészen különleges helyzete volt Szegeden és mégis más körülményekben is keresni kell a magyarázatát annak, hogy a közlemény helyeslésevel találkozott, hogy a városi szabadtéri játékok adminisztrációjának irányítását nem városi főtisztviselőre bízták. Ezek közül a körülmények közül csak egyet említek meg. Az az ur, aki akkor ült a kultúratanácsnoki székben, közvetlenül pályája befejezése előtt állt s azóta — mindannyiunk neleg rokorszcnyvétől kísérve — nyugdíjba is ment. Kultúratanácsnok a városi szabadtéri játékok második évében sem volt, miután azonban Szalay József egészségi állapotára való hivatkozással — óvatosságát a rövid idő múlva bekövetkezett megdöbbentő haláleset igazolta — a további szereplést megmásíthatatlanul elhárította, a hatóság kénytelen volt az adminisztráció élére új embert állítani, a választás azonban ekkor már városi főtisztviselőre, Szabó Gézára esett, aki pénzügyi tanácsnok s az adóhivatal vezetője.

Kultúratanácsnoka ma már van a városnak. Tavaly választotta meg a novemberi közgyűlés. Fiatalember. Bizonyára tetterős és ambíció is fűti. Igaz ugyan, hogy a polgármester fia és hogy azt mondják, hogy megválasztásában döntő szerepe volt ennek a körülménynek. De azt is mondják, hogy székfoglaló beszéde az igényeket és lehetőségeket helyesen mérlegelő tartalmával, hangjának szerencsés alaponusával és előadásának intelligenciájával általános feltűnést keltett. Beszélnek arról is, hogy Pálffy György tanácsnoki tevékenységének kibontakozását reményekkel és bizalommal lehet várni.

Igy állván a helyzet, mi az oka annak, hogy a rendezőbizottság tagjai — valamennyien közgyűlési tagok — nem gondoltak arra, hogy most, amikor van a városnak kultúratanácsnoka, véglegesen rendezzék az adminisztráció vezetésének ügyét? Vagy el lehet képzelni annak a helyzetnek az állandósítását, amelyben a város legnagyobb kulturügyével kapcsolatosan épp a kultúratanácsnok van passzivitásra kárhoztatva s azt a kulturügyet, amelyet neveltség nélkül egészen soha ki nem lehet emelni a kulturügyosztályból, állandóan a pénz- és adóügyi tanácsnok intézze? Vannak a városnak pénzügyi érdekei is. Most aktuális a három milliós légszeszgyári kölcsönnek hosszú lejárata kölcsönre való átalakítása. Egyes pénzügyi politikával tizezreket lehet megkeresni a város részére egyetlen ilyen pénzügyi művelet révén. Hát a többi kölcsön? Foglalkozik nálunk valaki a Speyer-kötvények ügyével? Talán a pénzügyi bizottság tagjai. Talán a polgármester. A pénzügyi tanácsnok nem. A pénzügyi tanácsnok adminisztrálja a szabadtéri játékokat, ami a kultúratanácsnok hivatása lenne. De akkor foglalkozzon legalább a kultúratanácsnok az előjárósági ügyekkel, a gazdasági tanácsnok a népjóléttel s a népjóléti tanácsnok a pénz-

Világjáró svájci márkás zseb- és karórák, 15 éves Anker szerkezettel előleg nélkül 6 havi részletre. ABC és Nemzeti Takarékoskossági könyvre TOTH ORASNAI, Kárász-ucca 13. Nagy óra-, ékszerjavító műhely. Tört arany, ezüst, zálogjegyebeváltás.

ügyekkel. Az ilyen összevisszaságban nem tűnne fel, hogy Szegednek van két kultúratanácsnoka, mert annyi van, de nincs pénz- és adóügyi tanácsnoka.

Vizsgálni kellene még, hogy a játékok adminisztratív vezetője elért-e olyan kolosszális eredményeket, amelyek indokolták ténnek, hogy továbbra is a pénzügyi osztályban hagyják meg ezt a nagy kulturügyet. Ezt is vizsgálják meg illetékes egyének, amikor döntenek, illelőleg, amikor nem tudják magukat elhatározni döntésre. Az, hogy Szabó Géza 1000 pengő jutalmat kapott, érv a — rendező bizottság ellen. Bocsnatot kérek, annak, aki 40—50 ezer pengő deficitet mutat fel, mint pénzügyi eredményt, nem lett volna szabad megszavazni — jutalmat. Még csak egyet. Erős kezű vezetés mellett el lehetett volna herdálni annyi pénzt, mint amennyit egyesek elherdáltak?

Soraimnak közérdek címén való szíves közvételét kérem. Közérdek ugyanis, hogy ezekről a kérdésekről végre kendőzés nélkül beszéljünk a nyilvánosság előtt.

Tisztelettel B. A.

2.

Egy hírlaptudósítói honorárium és egy szökökut

Tisztelt Szerkesztőség,

osztatlan örömmel veszi tudomásul a város egész közönsége, hogy a szabadtéri játékok előkészítő munkálatai az idén előbb kezdődnek, mint az előző években s a siker egyik zálogát látják ebben is. A közönség véleménye ugyanis abban is egységes, hogy a siker teljességének elmaradása most már mivel sem menthető, viszont teljesnek a siker — erős csiszolásra szorul a művészi rész is — negyven-ötven ezer pengő deficit mellett nem egészen mondható. Végül is legyünk azal tiszttában, hogy a legjobb hiszemű könyvelői vagy számviteli ügyeskedés sem jelenti, hogy eltűnt vagy csökkent a deficit, arra viszont minden biztosíték megvan, hogy a deficit arányában csökken vagy emelkedik a — pótdó.

Ilyen körülmények között arról szeretne hallani a közönség, hogy mi van a tavalyi játékok elszámolásával? A városban a legkülönbözőbb hírek keringenek. Ezeket tisztázni kell, mert a játékok hasznával lehet bőkezűsködni, de addig, amíg nincs miből, nem lehet gavalléroskodni szökökutak kifizetésével vagy hírlaptudósítói munka se erkölcsileg, se jogilag nem kötelező díjazásával.

Mindenki tud róla, úgy tudom, az egyik szabadtéri ülésen szóba is került, hogy nem mely rendezők ezekkel tulköltekeztek. Mi igaz ebből?

Mi igaz abból, hogy egy háromezer pengős szinpad szökökut a város nem vett át s most pörlik?

Azt is beszélnek, hogy az egyik hírlaptudósító tudósítás címén nagyobb összeg kiutalását kérte. Az adminisztráció a kért összeget nem volt hajlandó fizetni, mire a hírlaptudósító kérelmét visszavonta, a 300 pengőt pedig, amelynek a kifizetésére az adminisztráció vállalkozott, felvette. Azt is beszélnek, hogy olyan hírlaptudósítóról van szó, aki pesti újságoknak küldött cikkeket a játékokról s a pesti újságoktól kap ezért a munkáért — honoráriumot.

Végül pedig tek. Szerkesztőség, mért ragaszkodik a hatóság ahhoz, hogy magas nyugdíj, jól szituált urakat foglalkoztasson a szabadtéri játékoknál — fizetéssel. Ezt is ki kellene vizsgálni, még pedig sürgősen, mert az adminisztráció egyes magas fizetései is növelik a deficitet, viszont aki becsülettel vállalja a keresetény morált, annak be kell látnia, hogy senkinek sincs joga, ha van egy tál ebédje, még egy tál ételt lefoglalni addig, amíg százan és százan várakoznak keservesen, hogy — sorra kerüljenek.

Lesz még sok mondani való. Egyelőre ezeknek a soroknak szíves közvételét kérem. Igaz tisztelettel P. M.